Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

4. svibnja 2016.*

„Povreda obveze države članice – Članak 4. stavak 3. UEU-a – Članak 288. UFEU-a – Direktiva 2000/60/EZ – Vodna politika Unije – Članak 4. stavak 1. – Sprečavanje pogoršanja stanja tijela površinske vode – Članak 4. stavak 7. – Odstupanje od zabrane pogoršanja – Prevladavajući javni interes – Odobrenje izgradnje hidroelektrane na rijeci Schwarze Sulm (Austrija) – Pogoršanje stanja voda“

U predmetu C-346/14,

povodom tužbe zbog povrede obveze na temelju članka 258. UFEU-a, podnesene 18. srpnja 2014.,

Europska komisija, koju zastupaju E. Manhaeve, C. Hermes i G. Wilms, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourgu,

tužitelj,

protiv

Republike Austrije, koju zastupa C. Pesendorfer, u svojstvu agenta,

tuženika,

koju podupire:

Češka Republika, koju zastupaju M. Smolek, Z. Petzl i J. Vláčil, u svojstvu agenata,

intervenijent,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: A. Tizzano, potpredsjednik Suda, u svojstvu predsjednika prvog vijeća, F. Biltgen, E. Levits, M. Berger i S. Rodin (izvjestitelj), suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 3. rujna 2015.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

1 Svojom tužbom Europska komisija zahtijeva od Suda da utvrdi da je, time što nije pravilno primijenila odredbe članka 4. stavka 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000, L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.) u vezi s člankom 4. stavkom 7. te direktive, Republika Austrija povrijedila svoje obveze koje proizlaze iz odredbi članka 4. stavka 3. UEU-a i članka 288. UFEU-a.

Pravni okvir

Pravo Unije

2 Uvodne izjave 11., 19., 25., 26. i 32. Direktive 2000/60 glase:

„(11) Kako je utvrđeno u članku 174. [UFEU-a], politika Zajednice u odnosu na okoliš jest ostvariti ciljeve očuvanja, zaštite i poboljšanja kvalitete okoliša, uz razborito i racionalno korištenje prirodnih bogatstava, politika se mora temeljiti na načelu opreznosti te na načelu preventivnog djelovanja, načelu da se šteta nanesena okolišu popravlja ponajprije na samom izvoru te na načelu da onečišćivač plaća.

[...]

(19) Cilj ove Direktive je održavanje i unapređivanje vodenog okoliša u Zajednici. Ovaj cilj se u prvom redu odnosi na kvalitetu dotičnih voda. Kontrola količine je dopunski element u osiguravanju dobre kvalitete voda, i stoga bi trebalo uspostaviti i mjere za osiguranje količina u svrhu postizanja dobre kvalitete.

[...]

(25) Trebalo bi uspostaviti zajedničke definicije stanja voda glede kvalitete, kao i glede količine gdje je to relevantno za zaštitu okoliša. Trebalo bi odrediti ciljeve zaštite okoliša kako bi se osiguralo postizanje dobrog stanja površinskih i podzemnih voda u području cijele Zajednice i spriječilo pogoršanje stanja voda na razini Zajednice.

(26) Budući da bi države članice trebale težiti postizanju cilja barem dobrog stanja voda, utvrđujući i provodeći potrebne mjere u sklopu cjelovitih programa mjera, vodeći računa o postojećim potrebama Zajednice. Tamo gdje je stanje voda već sada dobro, trebalo bi ga održavati. Kada se radi o podzemnim vodama, uz zahtjev za dobrim stanjem, svaki značajni i trajni trend porasta koncentracije onečišćenja trebalo bi utvrditi i zaustaviti.

[...]

(32) Moguća su izuzeća od zahtjeva za sprečavanjem daljnjeg pogoršanja ili postizanjem dobrog stanja voda, i to pod posebnim uvjetima, ako je neuspjeh posljedica nepredviđenih ili iznimnih okolnosti, posebno poplava i suša ili, iz razloga prevladavajućeg društvenog interesa, novih preinaka fizičkih svojstava površinskih voda ili promjena razine podzemnih voda, pod uvjetom da se poduzmu svi izvedivi koraci za ublažavanje nepoželjnih posljedica po stanje voda.”

3 Članak 4. Direktive 2000/60, naslovljen „Okolišni ciljevi”, u stavku 1. točki (a) propisuje:

„1. Provodeći programe mjera utvrđene planovima upravljanja riječnim slivovima:

(a) za površinske vode
   i. Države članice provode potrebne mjere radi sprečavanja pogoršanja stanja svih površinskih voda, uz primjenu stavaka 6. i 7. i ne dovodeći u pitanje stavak 8.;
   ii. Države članice štite, poboljšavaju i obnavljaju sva tijela površinske vode, podložno primjeni podtočke iii. za umjetna i znatno promijenjena vodna tijela, s ciljem postizanja dobrog stanja površinskih voda najkasnije 15 godina od datuma stupanja na snagu ove Direktive, sukladno odredbama iz Priloga V., podložno primjeni odgoda određenih u suglasnosti sa stavkom 4. i primjeni stavaka 5., 6. i 7., ne dovodeći u pitanje stavak 8.;
   iii. Države članice štite i poboljšavaju sva umjetna i znatno promijenjena vodna tijela, s ciljem postizanja dobrog ekološkog potencijala i dobrog kemijskog stanja površinskih voda najkasnije 15 godina od datuma stupanja na snagu ove Direktive, u skladu s odredbama iz Priloga V., podložno primjeni odgoda određenih u skladu sa stavkom 4. i uz primjenu stavaka 5., 6. i 7., ne dovodeći u pitanje stavak 8.;
   iv. Države članice provode potrebne mjere u skladu s člankom 16. stavkom 1. i 8. s ciljem progresivnog smanjenja zagađivanja prioritetnim tvarima te prestanka ili postupnog isključivanja emisija, ispuštanja i rasipanja prioritetnih opasnih tvari

ne dovodeći u pitanje relevantne međunarodne ugovore navedene u članku l. za stranke na koje se to odnosi;”.

4 Članak 4. stavak 7. Direktive 2000/60 glasi:

„Države članice ne krše ovu Direktivu u slučaju:

— da je nepostizanje dobrog stanja podzemnih voda, dobrog ekološkog stanja ili, gdje je to odgovarajuće, dobrog ekološkog potencijala, ili nesprečavanje pogoršanja stanja površinskih ili podzemnih voda posljedica novonastalih promjena fizičkih karakteristika tijela površinske vode ili promjena razine tijela podzemne vode, ili

— da je nesprečavanje pogoršanja od vrlo dobrog stanja prema dobrom stanju tijela površinske vode rezultat novih ljudskih aktivnosti u području održivog razvoja

ako su zadovoljeni svi sljedeći uvjeti:

(a) poduzeti su svi praktični koraci za ublažavanje negativnog utjecaja na stanje vodnog tijela;

(b) razlozi tih modifikacija i promjena izričito su navedeni i objašnjeni u planu upravljanja riječnim slivom iz članka 13. te da se ciljevi preispituju svakih šest godina;

(c) razlozi tih modifikacija i promjena od prevladavajućeg su javnog interesa i/ili su koristi za okoliš i društvo od postizanja ciljeva iz stavka l. manji od koristi za ljudsko zdravlje, sigurnost i održivi razvoj, koje proizlaze iz tih modifikacija i promjena; i

(d) korisni ciljevi kojima služe te promjene stanja vode ne mogu se iz tehničkih razloga ili zbog nerazmjernih troškova postići drugim sredstvima koja predstavljaju znatno bolju ekološku opciju.”

5 Na temelju članka 13. Direktive, naslovljenog „Planovi upravljanja riječnim slivovima”:

„1. Države članice osiguravaju da se za svako vodno područje na njihovom državnom području izradi plan upravljanja riječnim slivom.

[...]

6. Planovi upravljanja riječnim slivovima moraju se objaviti najkasnije devet godina od dana stupanja na snagu ove Direktive.

7. Planovi upravljanja riječnim slivovima moraju se preispitati i nadopuniti najkasnije 15 godina od dana stupanja na snagu ove Direktive, a nakon toga svakih šest godina."

Austrijsko pravo

6 Članak 21.a Wasserrechtsgesetza (Zakon o vodama) u verziji koja je primjenjiva u ovom predmetu (u daljnjem tekstu: WRG) glasi:

„1) Ako se nakon dodjele odobrenja, osobito uzimajući u obzir rezultate inventure (članak 55.d) čini da, usprkos poštovanju uvjeta i pravila iz odluke o odobrenju ili iz drugih odredbi, javni interesi (članak 105.) nisu u dovoljnoj mjeri zaštićeni, nadležno tijelo mora, uzimajući u obzir članak 52. stavak 2. drugu rečenicu, propisati druge uvjete ili nužne uvjete, sukladno trenutačnom tehnološkom stanju (članak 12.a), radi postizanja te zaštite, odrediti ciljeve prilagodbe i naložiti podnošenje odgovarajuće projektne dokumentacije koja se odnosi na adaptaciju, ograničiti, privremeno ili trajno, vrstu i opseg korištenja voda ili zabraniti, privremeno ili trajno, korištenje voda.

2) Nadležno tijelo mora odrediti razumne rokove za izvršenje naloga iz stavka 1. i za planiranje zahtijevanih mjera prilagodbe te podnošenje odgovarajuće projektne dokumentacije; kad je riječ o nužnom sadržaju projektne dokumentacije, primjenjuje se članak 103. Ti se rokovi moraju produljiti ako osoba koja je dužna ispuniti obvezu dokaže da joj je nemoguće postupiti u roku, i to bez njezine krivnje. Pravodobno podnesen zahtjev za produljenje ima suspenzivan učinak na rok. Ako rok protekne bez rezultata, članak 27. stavak 4. primijenit će se *mutatis mutandis*.

3) Nadležno tijelo ne može naložiti mjere u smislu stavka 1. ako su te mjere neproporcionalne. U tom se okviru primjenjuju sljedeća načela:

a) troškovi u vezi s provođenjem tih mjera ne smiju biti neproporcionalni u odnosu na željeni učinak, pri čemu treba uzeti u obzir vrstu, količinu i stupanj opasnosti učinaka korištenja voda i s tim korištenjem povezanih povreda, kao i trajanje korištenja, isplativost i tehničke posebnosti korištenja voda;

b) u slučaju povrede postojećih prava, a u svrhu cilja koji se želi postići, izabrat će se najmanje ograničavajuće sredstvo;

c) naknadno je moguće naložiti različite interventne mjere.

[...]

4) Ako postoji odobren projekt obnove (članak 92.) ili program obnove (članak 33.d), mjere iz stavka 1. ne mogu prekoračivati taj projekt ili program.

5) Stavci 1. do 4. primjenjuju se *mutatis mutandis* na druga postrojenja i odobrenja u smislu odredbi ovog saveznog zakona."

Predsudski postupak

7 Odlukom od 24. svibnja 2007. Landeshauptmann der Steiermark (guverner Stirije, Austrija) odobrio je izgradnju hidroelektrane na rijeci Schwarze Sulm, čiji je vodotok u Austriji (u daljnjem tekstu: Odluka iz 2007.).

8 U listopadu 2007. Komisija je uputila pismo opomene Republici Austriji kojim joj je skrenula pozornost na neusklađenost projekta iz Odluke iz 2007. (u daljnjem tekstu: sporni projekt) s člankom 4. stavkom 7. Direktive 2000/60. Komisija smatra da je guverner Stirije donio tu odluku a da prethodno nije ispitao odgovara li pogoršanje stanja tijela površinske vode Schwarze Sulma s „vrlo dobrog" na „dobro", koje će provođenje te odluke uzrokovati, prevladavajućem javnom interesu u smislu članka 4. stavka 7. točke (c) te direktive.

9 U siječnju 2008. Republika Austrija je, u odgovoru na to pismo opomene, objasnila da je odstupanje od zabrane pogoršanja, predviđeno u članku 4. stavku 7. Direktive 2000/60, bilo opravdano prevladavajućim javnim interesom većeg korištenja obnovljivih izvora energije, poput hidroenergije.

10 Godine 2009. Republika Austrija je, sukladno članku 13. stavku 1. Direktive 2000/60, objavila plan upravljanja riječnim slivom koji se ticao riječnog sliva na koji se odnosio sporni projekt (u daljnjem tekstu: Plan iz 2009.). Sukladno tom planu, čijem je donošenju prethodilo propisno konzultiranje s javnosti sukladno članku 14. te direktive, stanje tijela površinske vode te rijeke kvalificirano je kao „vrlo dobro".

11 U siječnju 2010. Komisija je obustavila postupak zbog povrede nakon što ju je Republika Austrija obavijestila da je Odluku iz 2007. povukao Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (Savezno ministarstvo poljoprivrede, šumarstva, okoliša i vodnoga gospodarstva, Austrija) nakon upravne tužbe koju je podnio wasserwirtschaftliches Planungsorgan (Tijelo za planiranje upravljanja vodama, Austrija).

12 U ožujku 2012. Verfassungsgerichtshof (Ustavni sud, Austrija) presudio je da pravo na podnošenje tužbe Tijela za planiranje upravljanja vodama nije bilo sukladno Ustavu. Posljedično je Republika Austrija smatrala da je odluka Ministarstva o povlačenju Odluke iz 2007. postala bespredmetna, da je ta odluka ponovno postala valjana i da ju više nije moguće pobijati pred nacionalnim sudom.

13 U studenome 2012. Republika Austrija je objavila da želi provesti postupak preispitivanja u smislu članka 21.a WRG-a Odluke iz 2007. i u tom okviru ocijeniti stanje tijela površinske vode na koje se odnosi sporni projekt, kako bi prilagodila početno odobrenje tehnološkom stanju, uz pojašnjenje da je prve rezultate te ocjene moguće očekivati tek početkom 2014. godine.

14 Na zahtjev Komisije Republika Austrija je u prosincu 2012. objasnila da bi, usprkos tom postupku preispitivanja, izgradnja hidroelektrane mogla započeti čim prije na temelju odobrenja izdanog Odlukom iz 2007.

15 Dana 26. travnja 2013. Komisija je uputila pismo opomene Republici Austriji, u kojem joj je prigovorila da je povrijedila članak 4. stavak 1. Direktive 2000/60 i da je u odnosu na projekt „elektrana Schwarze Sulm – faza A građevinskih radova" pogrešno primijenila odstupanje od zabrane pogoršanja predviđeno u članku 4. stavku 7. te direktive.

16 Dana 15. srpnja 2013. Republika Austrija je odgovorila Komisiji da je postupak preispitivanja još uvijek u tijeku i da se rezultati očekuju početkom rujna 2013. Također je objasnila da će u okviru tog postupka voditi računa o „nacionalnim smjernicama za ocjenu održive uporabe hidroenergije".

17 Dana 19. studenoga 2013. Republika Austrija uputila je Komisiji svoja dodatna očitovanja u kojima je obavijestila Komisiju o donošenju, od strane guvernera Stirije, 4. rujna 2013., odluke kojom se potvrđuje Odluka iz 2007. (u daljnjem tekstu: Odluka iz 2013.).

18 Međutim iz spisa podnesenog Sudu proizlazi da je kao temelj za donošenje Odluke iz 2013. guverner Stirije uzeo okolnost da bi stanje površinskih voda Schwarze Sulma trebalo kvalificirati, čak i prije provedbe spornog projekta, „dobrim", a ne više „vrlo dobrim", te da bi se zbog te niže klasifikacije taj projekt mogao provesti bez potrebe za odstupanjem od zabrane pogoršanja u smislu članka 4. stavka 7. Direktive 2000/60.

19 Dana 9. listopada 2013. Savezno ministarstvo poljoprivrede, šumarstva, okoliša i vodnoga gospodarstva podnijelo je tužbu Verwaltungsgerichtshofu (Upravni sud, Austrija) radi poništenja Odluke iz 2013. Budući da ta tužba, povodom koje se još uvijek vodi postupak na dan donošenja ove presude, nema odgodni učinak, promotor pobijanog projekta mogao je nastaviti izgradnju hidroelektrane.

20 Dana 21. studenoga 2013. Komisija je Republici Austriji uputila obrazloženo mišljenje u kojem je ponovno navela svoje prigovore. Dana 21. siječnja 2014. ta je država članica odgovorila da smatra da je Odluka iz 2007. sukladna članku 4. stavku 1. Direktive 2000/60.

21 Budući da nije bila zadovoljna odgovorima koje je dostavila Republika Austrija, Komisija je odlučila podnijeti predmetnu tužbu.

Zahtjev za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka i podnošenje novih dokaza

22 Nakon što je nezavisna odvjetnica iznijela svoje mišljenje, Komisija je 30. studenoga 2015. podnijela zahtjev za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka i zahtjev kojim je tražila da joj se odobri podnošenje novih dokaza, na temelju članka 83. i članka 128. stavka 2. Poslovnika Suda te je Sudu podnijela projekt „Nacionalni plan upravljanja vodama 2015." koji je 21. siječnja 2015. objavilo Savezno ministarstvo poljoprivrede, šumarstva, okoliša i vodnoga gospodarstva.

23 Najprije valja utvrditi da Statut Suda Europske unije i Poslovnik ne predviđaju mogućnost da stranke podnose očitovanja na mišljenje nezavisnog odvjetnika (rješenje od 4. veljače 2000., Emesa Sugar, C-17/98, EU:C:2000:69, t. 2. i presuda od 6. rujna 2012., Döhler Neuenkirchen, C-262/10, EU:C:2012:559, t. 29.).

24 Nadalje, kad je riječ o ponovnom otvaranju usmenog dijela postupka, valja podsjetiti da Sud može, po službenoj dužnosti ili na prijedlog nezavisnog odvjetnika ili na zahtjev stranaka, odrediti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, sukladno članku 83. Poslovnika Suda, ako smatra da stvar nije dovoljno razjašnjena ili da je u predmetu potrebno odlučiti na temelju argumenta o kojem se nije raspravljalo među strankama (vidjeti presude od 3. ožujka 2009., Komisija/Austrija, C-205/06, EU:C:2009:118, t. 13. i od 6. rujna 2012., Döhler Neuenkirchen, C-262/10, EU:C:2012:559, t. 30.).

25 Konačno, kad je riječ o podnošenju dokaza nakon zatvaranja pisanog dijela postupka sukladno članku 128. stavku 2. Poslovnika, tom je odredbom predviđeno da stranka koja želi podnijeti takve dokaze mora obrazložiti kašnjenje u njihovu podnošenju, a predsjednik može, na prijedlog suca izvjestitelja, nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, odrediti drugoj stranci rok radi izjašnjavanja o tim dokazima.

26 Budući da je u predmetnom slučaju Sud ocijenio da raspolaže s dovoljnim brojem činjenica za donošenje odluke te da u predmetu nije potrebno odlučiti na temelju argumenata ili novih dokaza o kojima stranke nisu raspravljale, Komisijine zahtjeve valja odbaciti.

Tužba

Argumentacija stranaka

27 Komisija u biti prigovara Republici Austriji da nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 4. stavaka 1. i 7. Direktive 2000/60, odobrivši izgradnju hidroelektrane na Schwarze Sulmu.

28 Naime, Komisija smatra da Odlukom iz 2007. nije poštovana obveza provođenja potrebnih mjera radi sprečavanja pogoršanja stanja svih površinskih voda koju članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka (i) Direktive 2000/60 nalaže državama članicama.

29 U tom smislu Komisija tvrdi da je tu obvezu guverner Stirije imao na dan kada je donio tu odluku, iako je objava planova upravljanja riječnim slivovima na temelju članka 13. stavka 6. Direktive 2000/60 postala obvezna tek počevši od 22. prosinca 2009.

30 Komisija svoje stajalište opravdava tvrdnjom da su se države članice, s obzirom na odredbe članka 4. stavka 3. UEU-a i članka 288. UFEU-a, između 22. prosinca 2000., datuma stupanja na snagu Direktive 2000/60, i 22. prosinca 2009., datuma isteka roka iz članka 13. stavka 6. te direktive za objavu planova upravljanja, trebale suzdržati od donošenja odredbi koje bi mogle ozbiljno ugroziti ostvarivanje rezultata propisanog u članku 4. te direktive. Odredbe tog članka trebalo je dakle poštovati već tijekom tog razdoblja.

31 Međutim, Komisija smatra da sporni projekt može dovesti do pogoršanja stanja tijela površinske vode Schwarze Sulma, povredom zabrane pogoršanja propisane u članku 4. stavku 1. Direktive 2000/60. Naime, iako je u Odluci iz 2007. to stanje ocijenjeno kao „vrlo dobro”, taj će projekt stanje pretvoriti u „dobro” i stoga dovesti do njegova pogoršanja. U tom smislu, Komisija smatra da se u svrhe utvrđivanja postojanja takvog pogoršanja ne može uzimati u obzir činjenica da je guverner Stirije Odlukom iz 2013. to isto stanje konačno ocijenio kao „dobro” s obzirom na to da se pri donošenju potonje odluke nisu poštovali postupovni zahtjevi propisani u člancima 13. i 14. te direktive. Stoga se ne može smatrati, bez obzira na nižu klasifikaciju razine stanja voda koja je učinjena potonjom odlukom, da taj projekt neće dovesti do pogoršanja tog stanja.

32 U tim okolnostima, Komisija smatra da je Odluka iz 2007. kojom je odobren sporni projekt mogla biti pravno osnovana samo ako su bili ispunjeni uvjeti propisani člankom 4. stavkom 7. Direktive 2000/60 za odobrenje odstupanja od zabrane pogoršanja. Međutim, Komisija ističe da Republika Austrija nije ni propisno ispitala je li se to odstupanje valjano moglo provesti niti je, u svakom slučaju, dovoljno obrazložila korištenje takvog odstupanja.

33 Komisija ističe u tom smislu da je Republika Austrija trebala uzeti u obzir činjenicu da će kapacitet hidroelektrane na koju se odnosi Odluka iz 2007. biti „zanemariv” u odnosu na regionalnu i nacionalnu proizvodnju hidroenergije. Međutim, ta država članica nije istražila potencijalne zamjenske lokacije niti je predvidjela druge izvore obnovljive energije, protivno zahtjevima iz članka 4. stavka 7. Direktive 2000/60. Posljedično, pogoršanje stanja tijela površinske vode Schwarze Sulma do kojeg će dovesti sporni projekt ne može se opravdati na temelju te odredbe.

34 Republika Austrija smatra da je predmetna tužba nedopuštena s obzirom na to da, s jedne strane, ona nije dovoljno jasna i precizna, osobito u pogledu dijela koji se odnosi na navodno nepoštovanje obveza propisanih u članku 4. stavku 3. UEU-a, u vezi s člankom 288. UFEU-a, i, s druge strane, da je Komisija nadležna jedino provjeriti jesu li nadležna nacionalna tijela pravilno provela postupovne obveze propisane Direktivom 2000/60 i ne može kontrolirati ocjenu tih tijela o osnovanosti pojedinačnog projekta i odvagivanje interesa koje su ta tijela provela na temelju članka 4. stavka 7. te direktive.

35 Podredno, u odnosu na meritum, Republika Austrija priznaje da od 2007. nije bila ovlaštena donositi opće ili posebne mjere koje bi mogle ozbiljno ugroziti ostvarivanje ciljeva propisanih Direktivom 2000/60.

36 Međutim, Republika Austrija tvrdi da je Odlukom iz 2007. bilo moguće valjano odobriti, a da se ne povrijede ti ciljevi, projekt hidrocentrale koji ovisno o slučaju dovodi do pogoršanja stanja tijela površinske vode, s obzirom na to da su bili poštovani uvjeti propisani u članku 4. stavku 7. te direktive.

37 Republika Austrija ističe u tom smislu da je Odluka iz 2007. donesena nakon postupka u kojem je analizirano i pravno ocijenjeno zajedničko stajalište u vezi s postojanjem prevladavajućeg javnog interesa u odnosu na sporni projekt, pri čemu su konkretno uzeti u obzir ciljevi Direktive 2000/60 i učinci tog projekta na regionalne i lokalne osobitosti. U tom smislu Republika Austrija ističe da je uzela u obzir studiju koju je izradio Institut für Elektrizitätswirtschaft und Energieinnovation (Institut za elektroprivredu i inovacije u području energetike, Austrija) pri Technische Universitätu Graz (Tehničko sveučilište u Grazu, Austrija), u kojoj su bili navedeni ciljevi i prednosti tog projekta kao i njegov utjecaj na okoliš.

38 Republika Austrija ističe da, suprotno tvrdnjama Komisije, nadležno tijelo nije za temelj uzelo načelo da proizvodnja hidroenergije uvijek odgovara prevladavajućem javnom interesu i predstavlja opću iznimku od ciljeva Direktive 2000/60, nego je u cijelosti ispitalo konkretno regionalno značenje i lokalni utjecaj izgradnje hidrocentrale na Schwarze Sulm.

39 Konačno, Republika Austrija tvrdi da je guverner Stirije prilikom donošenja Odluke iz 2007., kod odvagivanja interesa koje je obavio sukladno odredbama Direktive 2000/60, raspolagao odgovarajućom marginom prosudbe, s obzirom na to da odobrenje projekta hidroelektrane predstavlja složenu odluku koja obuhvaća i prognostičke elemente.

Ocjena Suda

Dopuštenost

40 Republika Austrija u biti smatra, s jedne strane, da predmetna tužba nije dovoljno jasna i precizna, u smislu članka 120. točke (c) Pravilnika, osobito u pogledu dijela koji se odnosi na navodno nepoštovanje obveza propisanih u članku 4. stavku 3. UEU-a, u vezi s člankom 288. UFEU-a. S druge strane, Republika Austrija smatra da bi tu tužbu trebalo proglasiti nedopuštenom jer Komisija nije nadležna ocjenjivati osnovanost pojedinačnog projekta i odvagivanje prisutnih interesa koje su provela nadležna nacionalna tijela.

41 Ta dva prigovora nedopuštenosti valja odbaciti.

42 U odnosu na prvi prigovor nedopuštenosti, iz tužbe jasno proizlazi da Komisija prigovara Republici Austriji da se nije suzdržala, između 22. prosinca 2000., datuma stupanja na snagu Direktive 2000/60, i 22. prosinca 2009., datuma isteka roka iz članka 13. stavka 6. te direktive za objavu planova upravljanja, od donošenja odredbi koje bi mogle ozbiljno ugroziti ostvarivanje rezultata propisanog u članku 4. te direktive. Tako se, kako je nezavisna odvjetnica istaknula u točki 30. svojeg mišljenja, Komisija u točkama 25. i 26. svoje tužbe izričito poziva na presudu od 11. rujna 2012., Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias i dr. (C-43/10, EU:C:2012:560) o rijeci Achéloos, u kojoj je Sud utvrdio da se, prije same primjenjivosti te odredbe, države članice trebaju suzdržati, na temelju članka 4. stavka 3. UEU-a, u vezi s člankom 288. UFEU-a, od ozbiljnog ugrožavanja njome propisanih ciljeva.

43 U odnosu na drugi prigovor nedopuštenosti, valja istaknuti, kako je nezavisna odvjetnica istaknula u točki 32. svojeg mišljenja, da se pitanje u kojoj mjeri odredbe Direktive 2000/60 nadležnim nacionalnim tijelima daju manevarski prostor za provedbu odvagivanja prisutnih interesa i je li taj manevarski prostor prekoračen ne odnosi na dopuštenost tužbe, nego na njezinu osnovanost.

44 Tužba je stoga dopuštena.

Meritum

45 Komisija u biti prigovara Republici Austriji da je Odlukom iz 2007. odobrila sporni projekt, iako će, u skladu s tom istom odlukom, taj projekt dovesti do pogoršanja stanja tijela površinske vode Schwarze Sulma s „vrlo dobrog" na „dobro", što je zabranjeno člankom 4. stavkom 1. Direktive 2000/60 i ne može biti obuhvaćeno odstupanjem od zabrane pogoršanja koje predviđa članak 4. stavak 7. točka (c) te direktive.

46 Najprije valja istaknuti, kao što je izneseno u točki 18. ove presude, da je klasifikacija stanja voda Schwarze Sulma prije provedbe spornog projekta utvrđenog Odlukom iz 2007. ispitana u Odluci iz 2013. Tako je u toj potonjoj odluci guverner Stirije niže klasificirao tu razinu s „vrlo dobre" na „dobru", na način da, s obzirom na spomenutu odluku, sporni projekt više neće uzrokovati pogoršanje tog stanja voda s „vrlo dobrog" na „dobro".

47 Međutim, valja utvrditi da Odluka iz 2013. nije predmet ove tužbe. Naime, s jedne strane, iako Komisija tvrdi da se ta odluka i niža klasifikacija stanja tijela površinske vode Schwarze Sulma koja iz toga proizlazi u ovom predmetu ne mogu uzimati u obzir radi utvrđivanja hoće li sporni projekt dovesti do pogoršanja tog stanja, ta institucija nije, u okviru ove tužbe, osporila ocjenu osnovanosti te odluke niti je uključila tu istu odluku u svoj tužbeni zahtjev. S druge strane, ni Republika Austrija se nije pozvala na Odluku iz 2013. pred Sudom radi osporavanja postojanja takvog pogoršanja i u prilog tomu da je donošenjem te odluke prije proteka roka predviđenog u obrazloženom mišljenju ona prekinula navodnu povredu. Ona stoga ne osporava da u svrhe ovog postupka treba uzeti u obzir stanje voda Schwarze Sulma kako je ocijenjeno u Odluci iz 2007., nego tvrdi da se tim projektom ne krši članak 4. Direktive 2000/60 s obzirom na to da je pogoršanje stanja voda koje taj projekt uzrokuje opravdano u odnosu na članak 4. stavak 7. te direktive.

48 U tim okolnostima, u svrhe ovog postupka treba uzimati u obzir samo klasifikaciju stanja tijela površinske vode Schwarze Sulma koja je utvrđena Odlukom iz 2007. i ne uzimati u obzir Odluku iz 2013.

49 Kako bi se ocijenila spojivost Odluke iz 2007. s odredbama Direktive 2000/60, valja podsjetiti da su obveze iz članka 4. te direktive kao takve primjenjive tek nakon 22. prosinca 2009., datuma proteka roka dodijeljenog državama članicama na temelju članka 13. stavka 6. te direktive za objavu planova upravljanja riječnim slivovima (vidjeti u tom smislu presudu od 11. rujna 2012., Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias i dr., C-43/10, EU:C:2012:560, t. 51. do 56.).

50 Međutim, sukladno stalnoj sudskoj praksi Suda, u roku koji je propisan za prenošenje direktive, države članice kojima je ona upućena moraju se suzdržati od donošenja odredbi koje bi ozbiljno mogle ugroziti postizanje rezultata koje propisuje ta direktiva. Takvu obvezu suzdržavanja koju imaju sva nacionalna tijela valja tumačiti na način da se odnosi na donošenje svih mjera, općih i posebnih, koje bi mogle proizvesti takav negativan učinak (presuda od 11. rujna 2012., Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias i dr., C-43/10, EU:C:2012:560, t. 57. i navedena sudska praksa).

51 Posljedično, iako se na sporni projekt na datum donošenja Odluke iz 2007. nije odnosio članak 4. Direktive 2000/60, Republika Austrija je ipak bila dužna, čak i prije datuma proteka roka dodijeljenog državama članicama za objavu planova upravljanja riječnim slivovima, na temelju članka 13. stavka 6. te

direktive, suzdržati se od donošenja odredbi koje bi mogle ozbiljno ugroziti ostvarivanje rezultata propisanog u spomenutom članku 4. (vidjeti u tom smislu presudu od 11. rujna 2012., Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias i dr., C-43/10, EU:C:2012:560, t. 60.).

52 Stoga, u svrhe ispitivanja ove tužbe treba ispitati može li sporni projekt dovesti do pogoršanja stanja tijela površinske vode Schwarze Sulma i, u slučaju potvrdnog odgovora, ispitati može li takvo pogoršanje biti obuhvaćeno odstupanjem od zabrane pogoršanja iz članka 4. stavka 7. Direktive 2000/60.

– Pogoršanje Schwarze Sulma

53 Valja istaknuti da je uvodnom izjavom 25. Direktive 2000/60 propisano da bi trebalo odrediti ciljeve zaštite okoliša kako bi se osiguralo postizanje dobrog stanja površinskih i podzemnih voda u području cijele Europske unije i spriječilo pogoršanje stanja voda na razini Unije. Nadalje, iz teksta članka 4. stavka 1. točke (a) podtočke (i) te direktive, u kojem je propisano da „države članice provode potrebne mjere radi sprečavanja pogoršanja stanja svih površinskih voda”, proizlazi da je obvezno takvo donošenje mjera država članica. U tom smislu, odobrenje pojedinačnog projekta poput onog na koji se odnosi Odluka iz 2007. treba smatrati takvim provođenjem (vidjeti u tom smislu presudu od 1. srpnja 2015., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, t. 31., 32. i 35.).

54 Tako je Sud presudio da članak 4. stavak 1. točka (a) Direktive 2000/60 tipskom formulacijom ne samo da određuje obične ciljeve planiranja upravljanja već ima i obvezujuće učinke u svakoj fazi postupka propisanog tom direktivom, jednom kada se utvrdi ekološko stanje tijela odnosnih voda (presuda od 1. srpnja 2015., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, t. 43.).

55 U tom smislu, sustav odstupanja iz članka 4. stavka 7. te direktive predstavlja element koji ide u prilog tumačenju prema kojem je sprečavanje pogoršanja stanja tijela voda obvezno (vidjeti u tom smislu presudu od 1. srpnja 2015., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, t. 44.).

56 Osim toga, treba istaknuti da struktura kategorija odstupanja predviđenih tom odredbom omogućuje zaključak da članak 4. te direktive ne sadrži samo načelne obveze, nego se odnosi i na pojedinačne projekte. Naime, razlozi za odstupanje primjenjuju se osobito kad nepoštovanje ciljeva spomenutog članka 4. uslijedi nakon novih promjena fizičkih svojstava tijela površinske vode i ako iz toga proizlaze negativni utjecaji ili novih djelatnosti održivog ljudskog razvoja. Do toga može doći slijedom novih odobrenja projekata. Naime, nemoguće je odvojeno promatrati projekt i provedbu planova upravljanja (vidjeti u tom smislu presudu od 1. srpnja 2015., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, t. 47).

57 Slijedom navedenog, ti pojedinačni projekti obuhvaćeni su obvezom sprečavanja pogoršanja stanja tijela voda navedenom u članku 4. Direktive 2000/60.

58 To se stanje utvrđuje u skladu s omjerima ekološke kvalitete koji su u odnosu na svaku kategoriju površinske vode podijeljeni u pet razreda na temelju granične vrijednosti elemenata biološke kvalitete koja označava granicu između tih različitih razreda, odnosno „vrlo dobro”, „dobro”, „umjereno dobro”, „siromašno” i „loše” (presuda od 1. srpnja 2015., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, t. 57.).

59 U tom smislu, Sud je utvrdio da treba smatrati da je došlo do pogoršanja stanja tijela površinskih voda, u smislu članka 4. stavka 1. točke (a) podtočke (i) Direktive 2000/60, čim se stanje barem jednog od elemenata kvalitete u smislu Priloga V. toj direktivi pogorša za jedan razred, čak i ako takvo pogoršanje ne znači pogoršanje klasifikacije tijela površinskih voda u cijelosti. Međutim, ako se dotični

element kvalitete u smislu tog priloga već nalazi u najnižem razredu, svako pogoršanje koje se na njega odnosi predstavlja pogoršanje stanja tijela površinske vode (presuda od 1. srpnja 2015., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, t. 69.).

60 U predmetnom slučaju, iz spisa podnesenog Sudu proizlazi da radovi nužni za izgradnju hidroelektrane na koju se odnosi sporni projekt obuhvaćaju tok Schwarze Sulma na dužini od 8 km. Kako bi se utvrdilo ekološko stanje te rijeke u smislu Direktive 2000/60, u stručnom izvješću koje je izradio Institut für Bodenkultur Wien (Agronomski institut u Beču, Austrija) 2006. godine, zaključeno je da je stanje tijela površinske vode te rijeke bilo „vrlo dobro" i da bi taj projekt, zbog činjenice pogoršanja tog stanja do kojeg će on dovesti, trebalo odbaciti. Klasifikacija stanja tijela površinske vode Schwarze Sulma kao „vrlo dobrog" temeljila se na konačnom rezultatu planiranja tijekom određenog razdoblja, nakon čega je uslijedila izrada Plana iz 2009. sukladno članku 13. Direktive 2000/60.

61 Nadalje, u svojem odgovoru na prvo pismo opomene Republika Austrija nije osporila činjenicu da će provedba spornog projekta dovesti do pogoršanja stanja tijela površinske vode Schwarze Sulma, nego se pozvala na odstupanje od zabrane pogoršanja iz članka 4. stavka 7. točke (c) Direktive 2000/60, istaknuvši da prevladavajući javni interes zahtijeva veće korištenje obnovljivih izvora energije, poput hidroenergije.

62 Konačno, kao što je istaknula Republika Austrija u točki 20. svojeg odgovora na tužbu, u Odluci iz 2007., na stranici 192. i sljedećima, sam guverner Stirije priznao je da projekt dovodi do „barem djelomične degradacije površinskih voda", da je „održanje ‚vrlo dobre razine' u djelomičnom predmetnom sektoru OK 8026600" od javnog interesa i da se „[u] ‚gornjem' tijelu vode OK 8026600, u području od otprilike 8 km, na jedno od stanja navedenih u članku 30.a Zakona o pravu voda odnosi degradacija u razredu, odnosno s ‚vrlo dobro' na ‚dobro'".

63 U tim okolnostima proizlazi da sporni projekt može dovesti do pogoršanja stanja tijela površinske vode Schwarze Sulma, kako je ocijenjeno u Odluci iz 2007.

– Odstupanje od zabrane pogoršanja, propisano u članku 4. stavku 7. Direktive 2000/60

64 Valja podsjetiti da, osim u slučaju odobrenja odstupanja, treba izbjegavati bilo kakvo pogoršanje stanja tijela površinske vode. Tako obveza sprečavanja takvog pogoršanja i dalje obvezuje u svakom stadiju provedbe Direktive 2000/60 te se primjenjuje na svaku vrstu i na svako stanje tijela površinskih voda za koja je usvojen plan upravljanja. Dotična država članica stoga mora odbiti odobrenje projekta koji bi mogao dovesti do pogoršanja stanja tijela odnosnih voda ili ugroziti postizanje dobrog stanja tijela površinskih voda, osim ako se smatra da je projekt obuhvaćen odstupanjem na temelju članka 4. stavka 7. te direktive (vidjeti u tom smislu presudu od 1. srpnja 2015., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, t. 50.).

65 Tako je Sud presudio da, ako projekt može imati negativan utjecaj na vode, poput onih koji se navode u članku 4. stavku 7. spomenute direktive, on može biti odobren ako su barem ispunjeni uvjeti iz članka 4. stavka 7. točaka (a) do (d) te iste direktive (presuda od 11. rujna 2012., Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias i dr., C-43/10, EU:C:2012:560, t. 67. i 69.).

66 U predmetnom slučaju, radi utvrđivanja je li Odluka iz 2007. donesena uz poštovanje uvjeta propisanih u članku 4. stavku 7. Direktive 2000/60, valja ispitati, na prvom mjestu, jesu li poduzete sve praktične mjere radi ublažavanja negativnog utjecaja spornog projekta na stanje tijela dotične vode, na drugom mjestu, jesu li razlozi na kojima se temelji taj projekt izričito navedeni i obrazloženi, na trećem mjestu, je li taj projekt sukladan prevladavajućem javnom interesu i/ili jesu li koristi za okoliš i društvo vezane uz ostvarenje ciljeva iz članka 4. stavka 1. te direktive manje od koristi za ljudsko zdravlje, održavanje sigurnosti osoba ili održivi razvoj koji proizlaze iz provedbe tog istog projekta i, na četvrtom mjestu, mogu li se povoljni ciljevi koji se nastoje ostvariti, zbog tehničke održivosti ili

neproporcionalnih troškova, postići sredstvima koja predstavljaju znatno bolju opciju za okoliš (vidjeti u tom smislu presudu od 11. rujna 2012., Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias i dr., C-43/10, EU:C:2012:560, t. 67.).

67 Pri isticanju da je sporni projekt sukladan zahtjevima iz članka 4. stavka 7. Direktive 2000/60, Republika Austrija ističe da je cilj izgradnje hidroelektrane na Schwarze Sulmu razvoj obnovljive energije. Međutim, Komisija u bitnome tvrdi da, navodeći taj argument, Republika Austrija samo ističe da je proizvodnja obnovljive energije načelno sukladna prevladavajućem javnom interesu, a ne pojašnjava treba li u odnosu na sporni projekt vrijediti odstupanje od načela zabrane pogoršanja.

68 U tom smislu, najprije valja istaknuti da je, suprotno tvrdnjama Komisije, drugi uvjet naveden u točki 66. ove presude očito ispunjen u predmetnom slučaju, s obzirom na to da Odluka iz 2007. detaljno navodi razloge za sporni projekt, njegov utjecaj na okoliš i navodne prednosti tog projekta.

69 Zatim valja istaknuti da izgradnja hidroelektrane, poput one iz spornog projekta, zapravo može biti u prevladavajućem javnom interesu.

70 U tom smislu, državama članicama treba dodijeliti određenu marginu prosudbe radi utvrđivanja je li određeni projekt u takvom interesu. Naime, Direktiva 2000/60, koja je donesena na temelju članka 175. stavka 1. UEZ-a (koji je postao članak 192. stavak 1. UFEU-a), postavlja zajednička načela i opći okvir djelovanja za zaštitu voda te osigurava koordinaciju, integraciju, a dugoročno i razvoj općih načela i struktura koji omogućuju zaštitu i ekološki održivo korištenje vodama u Uniji. Ta načela i taj okvir države članice kasnije trebaju razvijati donošenjem posebnih mjera. Stoga se tom direktivom ne nastoji u potpunosti uskladiti zakonodavstvo država članica u području voda (presude od 30. studenoga 2006., Komisija/Luksemburg, C-32/05, EU:C:2006:749, t. 41.; od 11. rujna 2014., Komisija/Njemačka, C-525/12, EU:C:2014:2202, t. 50. i od 1. srpnja 2015., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, t. 34.).

71 U okviru te margine prosudbe Republika Austrija je s pravom mogla smatrati da je sporni projekt, kojim se nastoji potaknuti proizvodnja obnovljive energije hidroenergijom, u prevladavajućem javnom interesu.

72 Naime, članak 194. stavak 1. UFEU-a propisuje da, u kontekstu uspostavljanja i funkcioniranja unutarnjeg tržišta i u pogledu potrebe za očuvanjem i unapređenjem okoliša, cilj je energetske politike Unije u duhu solidarnosti među državama članicama osigurati funkcioniranje energetskog tržišta, osigurati sigurnost opskrbe energijom u Uniji, promicati energetsku učinkovitost i uštedu energije te razvoj novih i obnovljivih oblika energije te promicati međupovezanost energetskih mreža (presuda od 6. rujna 2012., Parlament/Vijeće, C-490/10, EU:C:2012:525, t. 65.).

73 Osim toga, promicanje obnovljivih izvora energije, koje se nalazi pri vrhu prioriteta Unije, opravdano je osobito s obzirom na činjenicu da korištenje tih izvora energije doprinosi zaštiti okoliša i održivom razvoju te da može doprinijeti sigurnosti te diversifikaciji opskrbe energijom i ubrzati ostvarivanje ciljeva iz Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime (presuda od 26. rujna 2013., IBV & Cie, C-195/12, EU:C:2013:598, t. 56.).

74 Konačno, valja istaknuti da su, u predmetnom slučaju, nadležna nacionalna tijela odvagnula očekivane koristi od spornog projekta i pogoršanje stanja tijela površinske vode Schwarze Sulma do kojeg bi on doveo. Na temelju tog odvagivanja nadležna nacionalna tijela mogla su smatrati da će taj projekt dovesti do koristi za održivi razvoj, da su poduzete sve praktične mjere radi ublažavanja negativnog utjecaja tog projekta na stanje tog tijela površinske vode i da se ciljevi koji se tim istim projektom nastoje ostvariti, zbog tehničke održivosti ili neproporcionalnih troškova, ne mogu postići sredstvima koja predstavljaju znatno bolju opciju za okoliš.

75 U tom smislu, kao što je navedeno u točki 37. ove presude, iz spisa podnesenog Sudu proizlazi da je kao temelj za donošenje Odluke iz 2007. guverner Stirije ponajprije uzeo studiju koju je izradio Institut za elektroprivredu i inovacije u području energetike, koju su mu dostavili podnositelji zahtjeva za odobrenje izgradnje hidroelektrane.

76 Točno je da su autori te studije podsjetili da je dužnost nadležnog tijela da odvagne predmetne interese, osobito između koristi koje se očekuju od spornog projekta i njegova utjecaja na stanje tijela površinske vode Schwarze Sulma.

77 Međutim, nakon što je podsjetio da je ta studija „razumljivo i uvjerljivo utvrdi[la] da su hidroenergija općenito i [sporni projekt] pojedinačno [bili] sukladni s prevladavajućim javnim interesom i [imali] velik značaj za održivi razvoj (regije)", guverner Stirije je sam istaknuo da su autori te studije „detaljno predstav[ili] pozitivne energetske rezultate projekta, zbog visokog pada vode na relativno kratkoj udaljenosti, kao i ekonomske aspekte projekta za lokalno gospodarstvo", „da je pozitivan doprinos projekta u odnosu na smanjenje ritma globalnog zatopljenja supstitucijom proizvodnje fosilnih goriva koja proizvode CO^2 [bio] uvjerljivo predstavljen" i da je studijom „također naglašeno da se korisni ciljevi [projekta] nisu [mogli] konkretno postići drugim sredstvima koja predstavljaju bolju opciju za okoliš". Nadalje, iz spisa koji je podnesen Sudu također proizlazi da su bile predviđene praktične mjere radi ublažavanja negativnog utjecaja spornog projekta na stanje tijela dotične vode, osobito radi ograničavanja prepreka tog projekta migracijama riba uspostavom pomoći tim migracijama.

78 Tako je, s obzirom na tu studiju, u Odluci iz 2007. zaključeno sljedeće:

„Regionalne i transregionalne prednosti [spornog projekta] za okoliš, klimu i ekonomiju, koje su na uvjerljiv način istaknute u izvješću, protivne su tom negativnom učinku [tog] projekta (koji je slab u odnosu na druge moguće negativne učinke) na stanja navedena u članku 30.a [WRG-a]. Budući da je [spomenutim] projektom moguće staviti na raspolaganje veliku količinu čiste energije, tijelo koje odlučuje u toj mjeri mora vidjeti značajan javni interes za razvoj održive energije.

Nakon odvagivanja tih okolnosti predmeta o kojemu treba odlučiti, zaključak je nadležnog tijela da je javni interes za izgradnju hidroelektrane „Schwarze Sulm" znatno veći od utvrđenih štetnih utjecaja na okolišne ciljeve utvrđene u članku 30. i sljedećima te člancima 104. i 104.a [WRG-a]".

79 Nadalje, Plan iz 2009. je, sukladno članku 4. stavku 7. točki (b) Direktive 2000/60, uključivao analizu očekivanih koristi od spornog projekta, odnosno proizvodnju hidroenergije koja čini 2/1000 regionalne proizvodnje i 0,4/1000 nacionalne proizvodnje.

80 Tako je, suprotno navodima Komisije, guverner Stirije analizirao sporni projekt u cijelosti, uključujući njegov izravni i neizravni učinak na ciljeve Direktive 2000/60 te odvagnuo prednosti tog projekta i njegove negativne učinke na stanje tijela površinskih voda Schwarze Sulma. U okviru te analize osobito je uzeo u obzir činjenicu vrlo velike ekološke kvalitete te rijeke, ali je utvrdio da je, uzimajući u obzir različite prednosti koje se očekuju od tog projekta, javni interes koji je s njime povezan znatno veći od štetnih utjecaja na cilj zabrane pogoršanja koji se nastoji postići tom direktivom. On se dakle nije samo apstraktno pozvao na prevladavajući javni interes koji predstavlja proizvodnja obnovljive energije, nego je na temelju detaljne znanstvene analize specifične za taj projekt zaključio da su bili ispunjeni uvjeti za odstupanje od zabrane pogoršanja.

81 Iz prethodno navedenog proizlazi da je guverner Stirije, koji je donio odluku na temelju studije Instituta koja mu je na raspolaganje mogla staviti relevantne informacije o posljedicama spornog projekta, uzeo u obzir sve uvjete propisane u članku 4. stavku 7. Direktive 2000/60 te je s pravom mogao smatrati da su oni ispunjeni.

82 Kako bi meritorno osporila ocjenu guvernera Stirije, Komisija osobito tvrdi da je hidroenergija samo jedan od izvora obnovljive energije i da će energija koju proizvede hidroelektrana iz spornog projekta imati samo marginalni učinak na snabdijevanje energijom na regionalnoj i nacionalnoj razini. Međutim, u nedostatku posebnih prigovora Komisije, na temelju kojih bi, na primjer, bilo moguće utvrditi kako je studija spomenuta u točki 75. ove presude, a čiji su zaključci uključeni u Odluku iz 2007., nepotpuna ili pogrešna, zbog nedovoljne analize ekološkog učinka tog projekta na stanje tijela površinskih voda Schwarze Sulma ili zbog nepouzdanosti prognoze proizvodnje hidroenergije i u nedostatku elemenata za usporedbu na temelju kojih bi se predviđena proizvodnja energije mogla kvalificirati slabom u odnosu na opseg tog projekta, valja utvrditi da Komisija nije dokazala navodnu povredu.

83 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da tužbu Komisije treba odbiti kao neosnovanu.

Troškovi

84 Na temelju članka 138. stavka 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da je Republika Austrija postavila zahtjev da se Komisiji naloži snošenje troškova i da ona nije uspjela u postupku, Komisiji se nalaže snošenje troškova.

Slijedom navedenoga, Sud (prvo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Europskoj komisiji se nalaže snošenje troškova.

Potpisi